

Пише: Игор Марковић
недеља, 17 јул 2016 16:13

Јучерашњи неуспели војни пуч у Турској несумњиво је догађај који ће заузимати важно место у историјским уџбеницима, као коначна и симболична победа Ердоганове исламистичке Турске, над Ататурковим секуларном државом, коју су војне елите својим ауторитетом и повременом демонстрацијом силе одржавале још неколико деценија након Кемал-пашине смрти.

Војни пучеви 1960, 1971, 1980. и 1997. заправо су само одлагали и успоравали процес исламизације турске државе, а победа Ердоганове Партије правде и развоја на изборима 2002, била је, испоставило се, преломна тачка у модерној турској историји. Иако су многи очекивали да ће војска тада реаговати и поново склонити исламисте, то се није десило. Уместо тога, Ердоган је, лукаво и интелигентно, почео тиху чистку у војсци, најпре смењивањем њених кемалистичких официра и довођењем себи лојалних људи, док је истовремено „вучићевским“ методама пропаганде, драстично увећао свој рејтинг и рејтинг владајуће партије АКП и тако додатно учврстио легитимитет власти.

Јучерашњи неуспели војни пуч, био је закаснили покушај преостале војне елите да поврати контролу над државом, коју јој је Ердоган, годинама постепено одузимао, сужавајући јој утицај и маневарски простор.

Не бих улазио у то да ли је победа исламизма и неоосманизма над секуларизмом добра или лоша за саму Турску. Ту има аргумената за обе стране. Међутим, оно што посебно пада у очи јесте необична и врло уочљива наклоњеност српских медија, пре свега РТС-а,

Пише: Игор Марковић
недеља, 17 јул 2016 16:13

али и дела „патриотске“ јавности, Ердогановој страни током државног удара. Постоје два различита мотива за такав однос према Турској, од којих је први заснован на диктаторском прагматизму Вучићевог ауторитарног режима, а други на глупости и површности појединих антиглобалистичких струја у Србији.

Без обзира што Србија преко 100 година нема озбиљну националну војску која концентрише политичку моћ и која је спремна и способна да политички интервенише зарад неких идеолошких начела, сличност између Вучићевог и Ердогановог метода владања као и њиховог бирачког тела је толико велика, да српски мандатар просто није могао остати равнодушан на догађања у Турској.

На Вучићевој јучерашњој ванредној конференцији за штампу, један од њему лојалних новинара упитао га је „како коментарише то што у Србији има оних који би се радовали пучевима и нередима“, на шта је Вучић одговорио да то „само говори колико добро желе Србији“. Иако ниједна јавна личност, нити политичка организација, није позвала да се турски пуч примени и у Србији, Вучићев страх је више него очигледан. Отуда је РТС био међу првим медијима у свету који су прогласили Ердоганову победу, и то док су још трајали окршаји на улицама Анкаре и Истанбула.

Поред Вучића и режимских медија, постоји још један добар део јавности који се страшно обрадовао неуспеху војног пуча и опстанку Ердогана, олако прогласивши војни пуч за „америчку заверу“, због – наводног – Ердогановног „заокрета“ ка Русији. Ради се о

Пише: Игор Марковић
недеља, 17 јул 2016 16:13

класичном површном и инфантилном конспиролошком приступу. Пре свега, треба имати на уму да су сви происламистички режими у Турској од педесетих година 20. века одржавали још присније односе са САД, него режими војних хунти. Уосталом, Турска је ушла у НАТО 1952. за време владе Аднана Мендереса, првог премијера који је почео да напушта Ататуркове секуларне принципе. Ердоган је такође од доласка на власт наставио политику присне сарадње са САД. Управо је израз лојалности САД било турско обарање руског авиона изнад територије Сирије у септембру 2015. године, које није могло бити изведено без наређења, или макар одобрења Ердогана.

Турска је у протеклих година дана успоставила најприсније могуће односе са антируским режимом у Украјини, подржавала је сепаратизам Кримских Татара на Криму и била главни ослонац свим исламистичким групама у Сирији, које се боре против сиријских и руских снага. Дакле, на два кључна геополитичка фронта у данашњем свету – украјинском и сиријском – Турска је била и још увек чврсто стоји на америчкој страни и против Русије.

На два кључна геополитичка фронта у данашњем свету – украјинском и сиријском – Турска је била и још увек чврсто стоји на америчкој страни и против Русије.

Међутим, комбинована глупост и наивност дела српских родољуба су толике да су они у стању једног таквог владара да прогласе за „жртву америчког империјализма“ и за „руског савезника“, само због једног јединог тактичког потеза као што је извињење Путину за обарање руског авиона.

Пише: Игор Марковић
недеља, 17 јул 2016 16:13

Све и да су војни пучисти заиста били „амерички инструмент“ против „сувереног Ердогана“ (мада, највероватније, нису), то нипошто не значи да је неуспех пуча и потпуно чишћење државе од секулариста и кемалиста које је након тога уследило, добра вест за Србију. Напротив, неоосманистичка и исламистичка црта Ердоганове Турске представљаће у будућности једну од главних спољнополитичких опасности за Србе са обе стране Дрине.

Олако се игнорише досадашња улога Турске у разграђивању српске државности на Косову и у Републици Српској. Интереси Србије и Турске су на ове две територије дијаметрално супростављени, а главни проблем представља управо исламистички и неоосманистички курс актуелног турског владара.

Турска је била прва држава која је признала независност Косова, а након тога је почела снажно и отворено да лобира да и друге земље признају ову парадржаву. „Међу 56 исламских земаља, још има неких које нису признале Косово и веома смо забринути због тога“, поручио је Ердоган пре само неколико месеци, 16. априла 2016. на 13. самиту исламских земаља и послао јасну поруку да је за Турску недопустиво да нека исламска земља не призна „Косово“.

Ердоган је иначе, током посете Косову 2013. рекао да је „[Косово његова друга држава](#)“, [као и да је „Турска Косово, а Косово Турска](#)

“.

Пише: Игор Марковић
недеља, 17 јул 2016 16:13

Erdogan: Kosovo je Turska, Izetbegović mi je Bosnu ostavio u amanet

Уторак 15. јул 2014, 22:51 | Извор: Info-ks | [Recommend](#) [Share](#) 1 [Tweet](#) | [Postavi komentar \(0 \)](#)

Извор: Info - ks (текст је изворно преузет и није лекторисан)

